

Цю казку надаємо вам безкоштовно на сайті Ririro.com/uk. Наша місія - надати всім дітям у світі можливість безкоштовного доступу до різноманітних казок. Казки можна читати, завантажувати та роздруковувати онлайн, вони охоплюють широкий спектр тем, включаючи тварин, фантастику, науку, історію, різноманітні культури та багато іншого.

Підтримайте нашу місію, поширюючи наш сайт. Бажаємо вам приємного читання!

Ririro

УЯВА ВАЖЛИВІША, НІЖ ЗНАННЯ

Ririro

Історія про містера Джеремі Фішера

Колись давно жило собі жабеня на ім'я пан Джеремі Фішер; він жив у маленькому мокрому будиночку серед жовтеців на березі ставка.

Вода в коморі та в задньому проході була дуже слизькою. Але містеру Джеремі подобалося мочити ноги; ніхто ніколи не сварив його, і він ніколи не застуджувався!

Він дуже зрадів, коли виглянув у вікно і побачив великі краплі дощу, що хлюпотіли у ставку— "Я візьму черв'яків і піду на риболовлю, щоб наловити собі на вечерю тарілку пічкурів, - сказав містер Джеремі Фішер. "Якщо я зловлю більше п'яти рибин, то запрошу своїх друзів - містера

Олдермена Птолемея Черепаху і сера Ісаака Ньютона. Але Олдермен їсть салат".

Містер Джеремі вдягнув одяг, пару блискучих черевиків, взяв вудку та кошик і з величезним підскоком попрямував до місця, де стояв його човен.

Човен був круглий і зелений, дуже схожий на інші листочки лілії. Він був прив'язаний до водяної рослини посеред ставка.

Містер Джеремі взяв очеретяну жердину і виштовхнув човен на відкриту воду. "Я знаю гарне місце, де ловиться дрібнота", - сказав містер Джеремі Фішер.

Містер Джеремі встромив палицю в мул і прикріпив до неї човен.

Потім він вмоствився, схрестивши ноги, і розклав

свої рибальські снасті. У нього був найдорожчий маленький червоний поплавок. Вудкою була міцна стеблина трави, волосінню – тонкий довгий білий кінський волос, а на кінці він прив'язав маленького черв'ячка, що звивався.

Дощ стікав по його спині, і майже годину він дивився на поплавок.

"Це починає набридати, думаю, я б не відмовився від обіду", – сказав Джеремі Фішер.

Він знову занурився серед водних рослин і дістав зі свого кошика їжу.

"Я з'їм бутерброд з метеликами і почекаю, поки закінчиться дощ", – сказав містер Джеремі Фішер.

Великий водяний жук з'явився під листом лілії і пощипав носок одного з його черевиків.

Містер Джеремі схрестив ноги так, щоб не дістатися до нього, і продовжував їсти свій бутерброд.

Раз чи двічі серед очерету на березі ставка щось промайнуло з шурхотом і плескотом.

"Сподіваюся, це не щур, - сказав Джеремі Фішер, - думаю, мені краще піти звідси".

Джеремі знову відштовхнув човен трохи вбік і закинув наживку. Клювання сталося майже відразу!

"Пічкур! Пічкур! Я тримаю його за ніс!" - кричав містер Джеремі Фішер, смикаючи вудку.

Але який жахливий сюрприз! Замість гладкого жирного пічкура містер Джеремі витягнув маленьку колючку Джека Шарпа, вкриту колючками!

Колючка борсалася в човні,
кололася і клацала, поки не
задихалася. Потім вона
стрибнула назад у воду.
А згряя інших маленьких
рибок висунула свої голівки і
засміялася з Джеремі Фішера.

І поки містер Джеремі
розгублено сидів на краю
свого човна, смоктав свої
пальці і вдивлявся у воду,
сталася набагато гірша річ,
яка могла б стати справді
жахливою, якби містер
Джеремі не носив плащ!
Велика, величезна,
величезна форель підпливла
– з плескотом – і схопила
Джеремі з криком: "Ой! Ой!
Ой!" – а потім розвернулася і
пірнула на дно ставка!

Але форель була настільки
незадоволена смаком плаща,
що менш ніж за півхвилини

виплюнула його; і єдине, що вона проковтнула, були черевички містера Джеремі. Містер Джеремі підскочив на поверхню води, наче корок із пляшки газованої води, і щосили поплив до краю ставка.

Він вибрався на найближчий берег і поскакав додому через луг зі своїм добряче пошматованим плащем.

"Яке щастя, що це була не щука!" - сказав Джеремі Фішер. "Я втратив вудку і кошик, але це не має великого значення, бо я впевнений, що більше ніколи не наважився б піти на риболовлю!"

Він заклеїв пальці бинтом, і його друзі прийшли до нього на вечерю. Він не міг запропонувати їм рибу, але у нього в коморі було дещо інше.

Сер Ісаак Ньютон був у
своєму чорно-золотому
жилеті,

А містер Олдермен
Птолемей Черепаха приніс
з собою салат у мотуз'яній
торбинці.

А замість чудової страви з пічкурів у них був
смажений цвіркун під соусом з божої корівки, який
жаби вважають прекрасною стравою, але я гадаю,
що це, мабуть, було гидко!